

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemana, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnine prejema upravništvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 166.

V Ljubljani, v petek 24. julija 1891.

Letnik XIX.

Reško vprašanje.

(Lživren dopis iz Hrvatske.)

Ko je naša regnikolarna deputacija popustila v vseh vprašanjih o zakladi zemljiščne odveze ter Madjarom prepustila kake tri milijone goldinarjev, bil je predsednik ogerske regnikolarne deputacije žid Maks Falk tako navdušen, da je napisal o tem dogodjaju uvodni članek v „Pester Lloyd“-u ter v njem Hrvate pohvalil kot miroljubne zaveznike ogerskega naroda. Ali pri tej priložnosti ni pozabil omeniti Reke ter se je čisto jasno izrazil, da imate zdaj regnikolarni deputaciji samo še reško vprašanje rešiti; seveda po volji madjarski, in potem je sporazumljenje med obema narodoma popolno. — In glej, kako hitro se je našel povod, da se razpravlja po časopisih že tudi o tem vprašanju.

Vaš dopisnik z Reke je v kratkem opisal veliko svečanost na Reki povodom prihoda cesarjevega. Pri tej priložnosti se je pa očitno pokazalo, kaj mislijo Madjari v kratkem z Reko storiti. Hočejo jo namreč popolnoma odcepiti od kraljevine Hrvatske. Faktično je že oddeljena od Hrvatske, kajti vse oblasti v tem mestu so v rokah madjarskih, ali formalno se to dozda še ni zgodilo, ker po sklenjeni pogodbi od leta 1868 pripada Reka k Hrvatskej, ter bi morala po tem dogovoru pošiljati tudi dva zastopnika svoja na hrvatski sabor.

Ali Madjari so umeli od tega časa vse oblasti dobiti v svoje roke brez ozira na obstoječe postave. To je bilo pa Madjarom tem laglje, ker so vse hrvatske vlade do dandanes v tem vprašanju Madjarom popuščale. Prišlo je tako daleč, da so se morale umakniti z Reke hrvatske oblasti, najprej sodbene in kasneje tudi politične. Da, celó ime starodavne reške županije se je moralo spremeniti v modruško reško županijo in sedež njen prestaviti z Reke v Ogulin. Zdaj je Madjarom na poti le še gimnazija hrvatska, ki pride tudi brez dvojbe kmalu iz mesta.

Hrvatska vlada bi bila to že storila, ali se obotavlja, kajti zavoda ne more jednostavno zapreti ter odstraniti, ker ima na njem do 300 dijakov ter je gimnazija v tem kraju potrebna, in pa narodu bi se s tem činom hudo zamerila, zatorej se gimnazija še trpi. Kako dolgo bode to trajalo, je vprašanje časa.

Tudi hrvatska čitalnica je Madjarom trn v peti, ali le-ta pa ne pojde z lepa z Reke, tukaj bodo našli protivniki in sovražniki Hrvatom čvrst nasip, katerega si ne bodo tako lahko osvojili.

Kako težko gledajo Madjari hrvatsko gimnazijo in pa čitalnico na Reki, je najboljši dokaz, da je madjarski guverner izpusil oba zavoda iz popisa onih javnih zavodov, katere je imel cesar obiskati.

Peklo je Madjare pa še posebno, da se je pri tej priložnosti vendarle pokazalo, da je Reka bolj hrvatsko mesto, nego talijansko ali madjarsko, kajti „živio“ je povsod nadkrilil „evviva“ in „eljen“. Zatorej so se morali osvetiti Hrvatom, ter so prosti svet nahujskali na hrvatske zastave, katere so potrgali, če so jih dosegli.

Kaj sličnega se more zgoditi le pri šovinističnih Madjarib, ki pa s tem Hrvate le dražijo.

Vaš dopisnik z Reke tedaj nima prav, ko omenja, da je to mesto in luka madjarska; po dogovoru od leta 1868 je še zmirom hrvatska, če tudi so jo Madjari faktično osvojili. Zdaj je nastopil čas, da se ta odnošaj tudi pozakoni. To morejo rešiti pa le regnikolarne deputacije. In blizu je čas, ko se bo tudi to zgodilo, če ne še letos, pa na leto, če bodo volitve za vlado dobro izpale, kar pa ni dvojiti pri današnjih okolinostih, ko ima vlada vso oblast v svojih rokah.

Da se o Reki nekaj snuje in da mislijo vladini Hrvati tudi v tem vprašanju popustiti, dokaz je članek, ki so ga o Reki prinesle vladine „Narodne Novine“ pod naslovom: „Roke proč!“. Uradni list svari opozicijo, da naj tako važna državnopravna vprašanja ne nosi na ulico med prosti narod. Kaj takega ne bi smel napisati uradni list hrvatske

vlade; saj se dobro vé, da niso Hrvati izzvali onih žalostnih prizorov na Reki, nego sam guverner in pa župan reški, ki sta zabranila Hrvatom sploh pokazati se pri tej priložnosti. Ali je bilo to pravično, da zabranita najštevilnejšemu prebivalstvu izraziti svojo radost nad prihodom svojega ljubljenege vladarja?

Vsako vé, da so Hrvati v večini na Reki, in kako bi bilo li mogoče, da to prebivalstvo ne bi izkazalo svojemu vladarju ljubezni in privrženosti. Oblasti, ki kaj takega zaprečiti hočejo, so v vsakem pogledu krivo ravnale. Zdaj pa hoče hrvatski vladin list Hrvate za te neredne odgovorne storiti. To so nazori nemoralni, katerih ne bi smel noben list širiti med svet, a najmanj še uradni list.

Še strašneje pa je, kar piše uradni list dalje o tej zadevi, ko brani Rečane, da imajo prav, da so bolj privrženi Madjarom nego Hrvatom, namreč svoje lastne domovini, kajti Madjari jim dajejo zaslužek in podpirajo mesto, Hrvati pa da jim ne morejo ničesar dati. To so čisto materijalistični nazori današnjega časa, posebno pa še na Hrvatskem, ker se javno v saboru trdi, da ne treba človeku nobenih idealov.

Tako daleč je prišla vladajoča stranka pri nas, da jej domovinska ljubezen ni nič, ponos narodni tudi nič; da, še celó več, kajti po njihovih nazorih moreš se celó izneveriti državi, ter služiti onemu, ki ti več obeta.

Če vladin list tako piše, potem se ni čuditi, da so se pri nas zares vsi ideali poizgubili, pa ni nobeno čudo, da je Hrvatska postala podlaga tujčevi peti, in to le po nemarnosti svojih lastnih sinov.

Stvar pa še ni dokončana. Madjari hočejo svojo oblast iz Reke razširiti tudi v Primorju. Tukaj hočejo v Cirkvenici imeti svoje ogersko pomorsko kopališče. O tem ogerskem kopališču pišejo že dlje časa po svojih časopisih, da zaslepijo svet, češ, Madjari so že gospodarji tudi v Primorju. Ko so 1. julija prisustvovali pri svečanem odpretju tega kopališča hrvatski ban, nadvojvoda Josip in veliki

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Zopet so minuli meseci. Peter ni več pisal. Vikarij se je obrnil do tovariša v Baltimore, a ta mu je odgovoril, da mladeniča ne pozná; obljubil pa je, da bo pozvedel o njem — a v to potrebuje časa.

Ko je to pismo došlo, pretiła je Irski velikanska nesreča. V noči je pala slana in prestrašeni kmetje so si osupli propovedovali: „Podzemljice so uničene!“

V Irskej te besede značijo toliko, kakor: „V Irski bo v malih mesecih gladovanje pobralo na tisoče prebivalcev. Ako so podzemljice uničene, mora umreti katoliški Irec.“

„Prišel je dan“, rekel je gospod Beaumont, „ko je ta rastlina, jedini živež 8 milijonom ljudi, jela bolehati, ter je slednjič zamrla.“ V Irskej vzdignil se je obupni krik, ki se je razlegal po vsej Angliji in je odmeval po vsem svetu: „Podzemljice so

bolne!“ Krik ta je oznanjeval: „Irska propada po gladovanju!“ Dan, o katerem govorimo, prinesel je to novico. — Resničnost je še prekosila strašljiva pričakovanja. — Gladovanje ni bilo deloma, kakor je skoro vsako leto v tem ali onem delu Irske; bilo je občno. Pridelki so bili do cela uničeni popolnoma! Osem milijonov ljudi je gladovaje čakalo smrti.

Ko se je nesreča raznesla, bilo je vse osuplo. Papeštvu najsovražnejši lordje spoznali so, da je njih blagostanje in dobiček v nevarnosti, da je torej treba pomoči nesrečnemu ljudstvu. Časopisje se je združilo z njimi; v parlamentski zbornici so enoglasno ponavljali: „Pomagajmo Irski!“

Takoj po prvem klicu napotila sta se lord Pinnacle in lord Pilferer na svoja posestva, prvi v svojo škofijo, drugi v svoj grad Rosescastle. A ljubezen do bližnjega ju ni nagnila k povratku. Hitela sta v svoja posestva, da rešita bogate zaloge, kakor kapitan, ko vidi, da se pogrezuje ladija, hiti v kajuto, da pobere in — ako mogoče — reši svoje vrednostne papirje in svojo gotovino.

V svoji sobi premišljuje lord Pilferer, kako bi rešil svoje ovce, da mu za smrt gladni Irec ne vlovi katere, da ž njo reši sebe in svoje — smrti gládú.

Lord Pinnacle pa je v svojem gradu pisal poveljniku oboroženih čet, da mu pošlje 50 dobro ob-

oroženih vojakov, ki mu bodo varovali shrambe, v katerih ima shranjeno žito lanskega pridelka.

A glad je slab svetovalec; lorda nista mogla, vkljub svojim stražam, mirno zaspati.

Vlada ni bila mirnejša; osem milijonov po gladovauju do skrajnosti obupanih ljudi je še za one nevaren in strašen nasprotnik, ki se z bajoneti in meči zoper kamenje in palice bojujejo. Da bi to zaprečila, storila je vlada vse, kar ji je bilo v moči; nakupila je žita v Ameriki, odperala delalnice za rokodelce in naprosila zasebnih podpor. Parlament je odprl svoje zaklade in naložil ob enem irskim veleposestnikom mnogo bremen. A žito iz Amerike ne pride v jednom dnevu. Najpoprej so dospеле pomoči iz Francije. Gladovanje je bilo povsod, na vseh delih trebalo je pomoči. V nekaterih krajih pokopališča niso več zadostovala — v drugih je primanjkovalo živih, da bi pokopavali mrtve. Tesarji in mizarji so delali dan in noč in niso mogli dovolj krest pripraviti.

V tolikej bēdi in nadlogi skrbelo je mnogo veleposestnikov-lordov, da so najemnike preskrbeli z živežem — a omenjena lorda nista bila mej niimi. Lorda Pinnacle in Pilferer pošiljala sta žito in živino v spremstvu oboroženih móz v vladjalne pristave, kjer sta za nje prejemale obilne svote.

župan modruško-reški, pridružil se jim je tudi reški guvernér Zichy, češ, kot reprezentant madjarske države.

Ravno to je dalo tudi povod, da sta dva zdravnika odstraniti hotela madjarsko zastavo s stavola, kakor so pred nekimi dnevi delali nekažnjeno na Reki s hrvatskimi, ali jih je dala oblast zapreti. Po postavi madjarske zastave na zemljišču Hrvatske ni mesta, pa je od strani dotičnih oblasti le provokacija hrvatskega naroda, ko jo izobešajo.

Radovedni smo, kaj se bode zgodilo z zdravnikoma? Upamo, da ju bodo pustili na svobodo, ker se tudi na Reki ni nobenemu ničesar zgodilo, ko so hrvatske zastave trgali. Vse to pa so za Hrvate slabi znaki, in gotovo smo blizu časa, ko se bode tudi reško vprašanje za hrvatski narod nepovoljno rešilo vsled neodločnosti lastnih sinov njenih. Žalostno zares!

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. julija.

Notranje dežele.

Hohenwart in Liechtenstein. „Kremser Zeitung“ piše: Nemško-konservativni zastopniki mest in trgov spoznavajo, da s samo prizanesljivostjo proti vladi ne gre. Volilci postajajo nezadovoljni. Odločnim in nezavisnim elementom se v Hohenwartovem klubu zdi že neznosno. Vidijo, kako raste vpliv liberalcev, vpliv konservativcev pa propada. Hohenwart je preveč vladen mož, da bi se mogel odločiti za odločno postopanje. Vseh oči so obrnene na kneza Liechtensteina, ki je jako priljubljen, nezavisen, ima jasen socialno-političen program in je energičen mož. On bo lahko združil v svoj klub konservativce, kristijanske socialiste in druge protoliberalne poslance. Dela se baje že na to. Pred vsem se hoče osnovati velik nezavisen konservativen dnevnik na Dunaju. Mi smo to vest priobčili, dasi jej prevelike važnosti ne pripisujemo.

Obnovenje stare večine. Poljski listi ne verujejo, da bi potovanje konservativnih poslancev v Prago zares imelo namen obnoviti staro večino. To je nemogoče. Staročehi se ne dajo oživiti, Mladočehov pa nikdo za resne politike ne zmatra. Skoro vsi poljski listi priporočajo, da bi Hohenwartov klub, Poljaki in levica skupno delovali. Mi smo prepričani, da to ne bode mogoče. Pri prvem načelnem vprašanju se bodo pokazala taka nasprotja, da ni misliti na kako sporazumljenje. Levica je sedaj pač zmernejša, ker vidi, da sicer ne pride do krmila; a če se ji to posreči, pričela bode zopet zatirati druge narode, izvzemši poljske zaveznike. Druzega sredstva ni, kakor da se Mladočehi streznijo in združijo s Poljaki in konservativci v prejšnjo večino.

Reforma uprave na Ogerskem. Sedaj se vrši posvetovanje o prvem paragrafu vladne predloge. Da bi obravnave bolj zavlekla, stavila je skrajna levica tudi več interpelacij, o katerih zopet zahteva debato. Vlada že obupava, da bi se predloga kdaj rešila in že se govori, da bode grof Szapary zaradi tega neuspeha moral odstopiti.

Ogerska zbornica. Ministerski predsednik je odgovoril na interpelacijo Ugronovo, da ne bode treba prelivati topov, če se uvede brezdimni smodnik, in da se ta smodnik ne bode hitro pokvaril. Trodržavna zveza se je podaljšala in njene namene bode pospeševala Anglija.

Vnanje države.

Potovanje kralja srbskega. Govori se, da se srbski kralj na svojem potovanju snide tudi

Malibory je bil jeden najnesrečnejših krajev Irske. V prvih dneh gladovanja prihitel je Pressmann, da bi vzel živino, ker se je bal, da bi najemniki ne plačali najemnine. Kmetje so se, videč prihajati oborožene možé, oborožili z bati, kamenji in palicami, kajti mleko bilo je njim in otrokom jedini živež. Vikarij O'Connor postavil se je mej nje in vojake. Po njegovih prošnjah dal se je Pressmann pregovoriti, da pusti 10 krav v vasi, a le pod pogojo, da najemnino plačajo. Vikarij O'Connor je delal, kakor njegovi sobratje. Katoliško duhovstvo zabranilo je, kar bi bilo sicer neizogibljivo: vstajo vsled obupnosti. Zito angleškega škofa iz Bolyboy-e in črede lorda Pilfererja prehajale so brez nevarnosti skozi vasi, katerih prebivalci so živeli od surove repe, divjih korenin in drevesnih skorij! Vstaje so se sicer vršile v Kilkenny, Listovel, Sligo, Castkommel-u — a kake vstaje?! Tu se je pomikala vrsta človeških okostnic, ki so se komaj po koncu vzdržale, in nosile črno bandero soboj; tam so jim oropali žitne vozove in odpeljali čredo ovac.

Tajni vpliv na te imeli so le: „sinovi noči“! Pravi uzrok posameznih vstaj je bilo gladovanje; pobijali so je Angleži z nezasišano grozovitostjo. Vojaki so je v ogromnem številu postreljali.

(Dalje sledi.)

z nemškim cesarjem. Kdaj in kje, pa še ni določeno. Srbski vladni listi pa posebno zagotavljajo, da potovanje kraljevo v Rusijo ni naperjeno proti Avstriji in da je Srbija zares prijazna Avstriji. Ruski listi pa pišejo nasprotno. Temu potovanju pripisujejo velik pomen in že naglašajo, kolike vrednosti bode srbsko zavezništvo Rusiji v boju proti Avstriji. Ti ruski glasovi seveda vzbujajo v Avstriji neko nazaupnost.

Rusija in Francija. Peterburški mestni zbor dovolil je 15.000 rubljev za slovesen vsprejem francoskega brodočija. Pri slavnostih, ki bodo pri tej priliki, bodo baje le štiri napitnice. Napivalo se bode carju, predsedniku Carnotu, francoski in ruski mornarici. Vsi politični govori so izključeni. — Da Francija pokaže svojo naklonjenost Rusiji, hoče jej povrniti štiri cerkvene zastave, katere so Francozi uplenili v krimski vojni. Dosedaj bile so te zastave shranjene v katedrali „De Notre Dame“ v Parizu.

Prememba uprave na Irskem. Vlada angleška bode v kratkem parlamentu predložila predlogo o premembi lokalne uprave na Irskem. Predloga se bode baje precéj ozirala na potrebe irskega naroda in vlada se celó nadeja, da bodo za-njo glasovali tudi irski poslanci. Neki liberalen list je pa izvedel, da se ta predloga ne bo dosti ločila od Gladstonove o reformi irske uprave. Seveda prevelikih nád Irca še ne smejo gojiti, kajti Angleži so javaljne nakrat postali prijatelji Ircem.

Izvirni dopisi.

Z Brezij, 19. julija. V soboto, sv. Jakoba dan, imel bode v kapelici „Marije Pomagaj“ ob 9. uri zjutraj svojo slovesno novo mašo novoposvečeni čast. g. Ivan Zabukovec, rojen v Loži na Notranjskem. Slavnostni govornik mu bode semeniški špiritual prečast. g. Jos. Erker.

Pred tremi leti, in skoro ob istem času, darovala sta zadnja na Brezijah svoji novi maši sošolca č. gg. Ivan Ev. Krek, doktorand na dunajskem vseučilišču, in Matija Slak, sedanji kapelan predseljski. Imenovana vrla gospoda dohajala sta potem redno vsako leto ob istej dóbi zahvaljevat in priporočevati se „Mariji Pomočnici“. Bog zná, ali se vidimo tu i letos?!

Minoli teden priromalo je v našo božjepotno cerkvico po prestanih študijah in prejetih višjih redih čedno številce nadopolnih č. gg. novomašnikov koje je spremljevalo tudi nekaj tovarišev gg. bogoslovcev. Maševala sta jim čast. g. Ivan Bajec, naš rojak in gojenec na bogoslovski fakulteti v Washingtonu v Ameriki, in pa semeniški duhovnik čast. g. Fr. Pavlič. Kaj lepo in ganljivo péli so pri sv. maši, katero jim je služil njihov znanec in prijatelj iz Amerike, izvrstni pevci gg. bogoslovci. Predno so se ločili od Marije, zapéli so pred njeno čudodelno podobo v zahvalo in priprošnjo še litanije Matere Božje.

Pri tem prizoru, ko si gledal te sinove Marijine klečati v vzgledni pobožnosti pred njeno čudodelno podobo ter jo zaupno klicati v pomoč v nastopnem njihovem vzvišenem poklicu, zaigrala pač je v marsikakem očesu solza pobožnega veselja. Ž njimi vred molil je gotovo vsak, proseč: „O Marija! Mati milostna, sprejmi je v svoje varstvo; varuj je, brani je, kakor svojo lastnino in posestvo!“

Dokončavši svojo pobožnost, ogledali so si v spremstvu domačega prijaznega in za vse dobro vnetega čast. g. župnika zgradbo krasne nove cerkve z vsem zanimanjem. Stopivši vrh novega zvonika, zapéli so kitico lepih domačih pesmic. Veličastno razlegalo se je njihovo izborna petje raz novi zvonik daleč na okrog.

Čas je gospodom le prehitro tekkel, da so morali zopet oditi vsak proti svojemu domu. Potem obiskali so gostoljubni hiši č. g. župnika v Mošnjah in č. g. župnika v Radovljici. Bog z Vami in na svidenje drugi pot pri „Mariji Pomagaj“!

Iz Metlike, 23. julija. Ne vem, če se imate še kje na svetu tako dobro, kakor pri nas v Metliki. Vsak dan imamo poprečno pet „lajn“, vsak teden kake tri harfenistinje, vsak mesec kake štiri „bande“, povrh pa še na leto nekaj cirkusov in „teatrov“, ali pa obojih skupaj. Ko bomo dobili še drevored po trgu in kopališče na Kolpi, nam ne bo ničesar družega manjkalo, kakor Sternovega vina, ker se je domače zeló podražilo. Za izlete je tukaj kakor nalašč: na eni strani Gorjanci za tiste, ki radi hodijo, samo da je težko pravi čas zadeti; zdaj je prevroče, zdaj oblačno, in ko vse kaže, da bo lepo, pa pride zopet petek, torej nerodno zaradi provijanta. Na drugi strani nam bodo odprli izložbo v Zagrebu, lep izlet za take, ki se rajši vozijo, krasna pot, ko bi nam sosedje naši privoščili do Karlovca kak omnibus ali vsaj primeren poštni voz. Vendar prav za

prav nisem bil namenjen o tem govoriti, hotel sem poročati le o gledališnih zabavah, katere smo preteklih osem dni uživali. Došel je sem „slavoznani“ cirkus Fumagali iz Milana, ki pa se je kmalu premenil v gledišče. Skakanje konj in prostobeje v višji zračni gimnastiki mena neso ustnaje. Tudi predstave: „Vier Wildschützen oder der bairische Hiesel mit seiner Häuberbande“ me neso vleklo, dasiravno so vabili tiskano in ustno opoldne in sveser, spremljani od celega svojega orkestra, jahajoči na svojih najlepših konjih, po metliškem trgu. Ko pa nabijejo v nedeljo velika „vabila k velikim, svetovnoznanim pasijonskim predstavam, natanko kakor vsakih deset let v Oberammergau-u na Bavarskem“, katere je Fumagali predstavil že „po Francoskem, v Belgiji in po Švicarskem, in za katera ima pohvalna pisma od najvišjih duhovnih in posvetnih gospodov“, tedaj tudi meni ni dalo, da bi bil ostal doma. Vendar sem hotel prej še spoznati osebe, ki bodo predstavljale pasijonsko igro. Prilika se mi ponudi pri nedeljski popoldanski predstavi, ko je bilo nekaj drugzega na programu. Nekoliko me je bilo sicer sram, iti v cirkus, ker sem vedel, da se v takih krajih ne godi vse dostojno. In kaj je bilo? „Der dumme August“ je dobil par zausnic, neki drugi možki je vzdigoval težak železen drog, in pri tem pokazal, da bi bil dober kosec ali mlatič, ko bi se bil tega učil in ko bi mu dišal tak kruh. Potem pa ste nastopili dve ženski osebi, ena se je zvijala na tleh, druga na konju in na vrveh. Ne vem, kaj so mislili gledalci in gledalke v Metliki in drugod, koder hodi ta ali enaka družba, — jaz sem bil užaljen, ko sem videl, kako se človek, ženska, poniža. V duhu sem iskal v zgodovini vzgledov, če je bila žena kedaj tako ponižana, kajti najhujše robstvo ni bilo tako žalostno. Odrngal sem oči od tega tužnega prizora in obrnil jih po gledalcih: dasiravno ne tako ostuden, vendar še žalostnejši pogled! Skoro sami otroci, nekateri pripeljeni od pestunij mater. Tu pač ni kraj za otroke, ko se jim žensko bitje predstavlja zvijajoče se v nespodobni obleki, če se sme imenovati tisto obleka. Ali ni še prepovedi vsaj za šolske otroke, da se ne spaciijo v taeih cirkusih in gledišcih? Ali je kak pomoček, da bi take osebe ne predstavljale najsvetejših oseb, našega Odrešenika in njegove matere? (Konec sledi.)

Iz Prage, 20. julija. (Kakeršno seme — taka žetev. — Zastopniki desnice v Pragi. — O naši razstavi.) Zadnji občni zbor „Selskega društva“ pomeni v povestnici mladočeške stranke epohalni obrat. To „Selsko društvo“ bi po vsej pravici lahko nazivljalo mladočeško političsko agenturo. Mladočeški veljaki ustanovili so društvo v to svrhu, da si osvoje pri volitvah kmetski ljud, toda še sanjalo se jim ni, da bodo iz te setve želi vihar. V tem zborovanju sta se merili dve smeri, to je razumnejša oportunistička smer, koju zastopa poslanec dr. Herold, in radikalna komunistička smer, koji sta duša — Alfons Štastny in Stein. V tem boju zmagala je komunistička stranka, kar pomeni poraz mladočeške stranke.

Očitalo se je Mladočehom, da vzlic vsem obljubam narodu niso priborili na Dunaju niti — ceneje soli! Toda prinesli so vendar nekaj z Dunaja, dve pridobitvi, koji ste za živobitje češkega naroda eminentno važni: povišanje c. kr. davkarije na Kralj. Vinogradih na c. kr. glavno davkarijo (po prigovarjanju dr. Herolda) in pomnoženje c. kr. uradnikov pri c. kr. deželnem finančnem ravnateljstvu v Pragi (po prigovarjanju dr. Kaizla); te dve pridobitvi se kaj lepo vjemati z obljubovano mladočeško blaginjo!

Kako Rusi danes mislijo o mladočeški politiki, svetoval bi vsakemu, naj čita njih liste, te glasove, ki so pred mesecem dnij kovali Mladočehe še v zvezde kot čisto slovansko idejalno stranko. Danes „Petrogradske Vjedomosti“ in „Novoje Vremja“ in drugi obsojajo lažljivo in goljufno mladočeško politiko ter nazivljejo Mladočehe poleg ustaških Nemcev največje škodljivce češkega naroda!

Da bi bil danes razpuščen državni zbor, Mladočehi bi skoro ne vjeli v kmetskih občinah niti jednega mandata. Faktum je, da se je v napominanem zborovanju izmed 200 prisotnih samo — devetorica izjavila zadovoljno z mladočeško politiko, vsi drugi zoper. Zopet vas spominjam besedij, koje sem povodom volitev i mladočeških zmag na tem mestu izražal, da se tisti, ki se smeje naposled, smeje še najbolje, in vse kaže na to, da po dnevih hudih prevar nastaje konservativni stranki boljša bodoče-

nost. Občni zbor „Selske jednote“ bila je torej za Mladočehe krvava kraljevogrška bitva, drugi — Sedan.

Druga tolažilna zvezda na našem političnem obzorju je pa prihod zastopnikov državnozbornice desnice v Prago. Prihod 45 državnih poslancev v deželno jubilejsko izložbo ni samo priznanje kulturnega in gospodarskega življenja češkega naroda, temveč sijajna manifestacija slovenskih, poljskih in nemških konservativnih poslancev, ima pa še drugo politično važnost in tolažbo za bodočnost češkega naroda. Da je vsa desnica poslala v Prago svojo najodličnejše zastopnike pri sedanjih parlamentarnih odnošajih, hotela je s tem reči: „Niste sami; prišli smo svoji k svojim!“ Ta obisk je sijajni dokaz, da v vsaki dobi mogó biti obnovljene one stare vesele zveze slovanskih narodov in konservativnih zastopnikov s češkim narodom, ki v političnem sodelovanju v državnem zboru varuje te narode pred nemško-liberalno nesrečo.

Vse vrste češke narodne družbe so se te dni potrudile in tekmovali, da čislanim gostom priredé bivanje v slovanski Pragi kar moči najprijetneje. In kaj bi tudi ne! Saj so bili to voditelji narodov, ki so med vsemi na svetu češki usodi najbližji. Najbolj je bil pa odlikovan slovenski poslanec grof Hohenwart, mož, ki je najdražjemu češkemu pravu, državnemu češkemu pravu, priboril najdražji dokument za vlade sedanjega kralja in cesarja, t. j. cesarski reskript z dné 12. septembra 1870, ta mož ima mesto svoje v srcu češkega ljudstva, katero mu ostane na vse veke hvaležno. Da bi še jedenkrat postal svedok in sotrudnik oživotvorjene železne desnice!

Med Slovenci, koji so dospeli v Prago, nahajali so se še bivši poslanec dr. Vitezič, vrednik Mandič iz Trsta, v Pragi jako znana osebnost, in dr. Gregorčič. Iz vseh končin prihajajo torej dan za dnevom čislani gostje v jubilejsko izložbo, in sicer različnih narodnosti, mnogobrojno pa tudi Nemci, ter odhajajo iz Prage z drugimi nazori in mislimi o Čehih, nego ob prihodu. Izmed časovnih razstav bodi omenjena ona čeških konj, žrebcev in kobil dné 14., 15. in 16. t. m. Razstavljenih je bilo nad 500 glav najzlahtnejših plemen; razstavljalci so bili mali kmetje, kojih se je v jednom dnevu pripeljalo 9000. Konjsko razstavo — najlepšo doslej v Avstriji — je pa obiskalo vse plemstvo, mnogo generalov, francoski in laški častniki, 80.000 obiskovalcev v treh dneh, med njimi grof Vladimir Tatiščev, imejitelj največjih žrebčarij na Ruskem, vojaški atašé Duménil in prvi ruski kemik Pohlavský iz Kijeva.

Obisk izložbe narašča od dneva do dné; zlasti učitelji in šolska mladina pridno pohojevajo izložbo, tako se je 16. t. m. pripeljalo 3000 otrok iz 24 ljudskih šol, danes se pa pripeljejo z Dunaja šolarčki šole „Komenskega“ (150). Dalje se je pripeljal iz Pariza sloveči zrakoplovec Louis Godard in E. Surcouf; seboj imata vse balone in stroje; 2. avgusta pa nastopi karavana bedu'nov iz Suahelija. Danes je pa otvorena prekrasna cvetlična razstava; samo klotovski gojitelji nageljnov so skupno izložili 2000 rastlin in prelepih cvetov, kar svedoči o dovršenem vrtnarstvu na Češkem.

Od 16. maja pa do danes je obiskalo izložbo 867.000 plačujočih oseb, in bo torej skoro završen milijon, do 15. oktobra pa podvojen; in Praga bode prvo mesto v Evropi, kjer se ni izložba zaključila s — primanjkljajem. Dalje so se v nedeljo pripeljali s posebnim vlakom Srbi in 150 Čehov iz Beligrada, danes se pripeljejo Rusini in 400 poljskih gostov iz Krakovega in ruske Kongresavke, dné 27. t. m. pa ogersko osrednje kmetijsko društvo.

Mesto pa, ki umeje vzdržati tako podjetje, kakor je deželna izložba, koja tuje primerjajo s svetovno, ne more zaostati za svetovnimi mesti gledé svojega razvoja. Ta spona mora pasti in stoprav tedaj se bode spolnilo proroštvo kneginje Libuše o Pragi: „Aj, veliko mesto vidim . . .“

Dnevne novice.

V Ljubljani, dné 24. julija.

(Prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu) poklonila se je danes duhovščina ljubljanskega mesta s prečastnim stolnim kapitulom na čelu, da izrazi svoja voščila za god, katerega prevzvišeni praznuje sv. Jakoba dan. — Mil. gosp. stolni prošt dr. L. Klobutar je v lepo vbranam nagovoru v imenu navzočih izjavljal iskrena voščila, želeč prevzviše-

nemu, da bi mogel še mnogo, mnogo let zdrav in krepak izvrševati svojo apostolsko službo, katera je v lasti težavna dandanes, ko sovražniki katoliške cerkve z vsemi silami delajo na to, da izpodkopljejo veljavo katoliški duhovščini pri ljudstvu, da v tem oziru v lasti brezvestno rujejo tudi proti škofu samemu. Želeč, da bi tudi ti nasprotniki spoznali svoje zmete ter se povrnili v naročje zveličevalne jedinosti, sklene mil. g. stolni prošt svoj nagovor s prošnjo do Boga, naj vsikdar obilnost svojega blagoslova razlija na delovanje prevzvišenega godovnjaka. — Mil. g. knezoškof se je iskreno zahvalil za vdanostna voščila ter med drugim primeroma odgovoril tako-le: „Ne smemo se čuditi, ako nas v življenju zadene marsikaj britkega, pomneč besed Gospodovih: „Odio eritis omnibus“. Ako ne vsem, vsaj mnogim, v lasti onim, ki nasprotujejo interesom katoliške cerkve, bodemo vsikdar izpodtikljej. Namen moj, ko sem prišel po previdnosti božji med Vas kot škof, bil je: vsestransko pospeševati blagor katoliške cerkve in s tem srečo in blagor ljudstva, med katerim živimo in delujemo. Kdor namreč dela za blagor katoliške cerkve, — to je moje trdno prepričanje, — deluje posebno uspešno med nami za blagor naroda, nasproti pa mnogi, ki vedno le kričé o narodu, s svojim kričanjem narodu mnogo škodujejo in ovirajo njegov napredek. Tako govori Gospod sam, rekoč: „Iščite pred vsem kraljestva božjega!“ To prepričanje mora biti torej sveto vsakemu katoličanu, v lasti duhovniku. In v tem oziru treba je odločnosti, treba tudi odločnega delovanja. Kjer se gre za blagor, za veljavo, za prospeh katoliške vere, ondi treba vsakemu katoličanu, v lasti duhovniku, postaviti se odločno na stran cerkve, na stran škofov. Popolno napačno je, misliti si: Jaz se nečem pridružiti nobeni stranki, ampak hoditi svojo srednjo pot. To je sicer morebiti prijetno, a prav nikakor ni, ker Gospod jasno in odločno pravi: Kdor ni z menoj, je zoper mene. Pozitivno mora torej katoličan biti s Kristusom, s cerkvijo, škofi, ker že tedaj, ako ni z njimi pozitivno delujoč, je po besedah Gospodovih proti njim. Vsled tega je tudi Vam stališče Vaše dano. Na strani cerkve, na strani škofa, ondi je mesto katoliškemu duhovniku. In vest mi pravi, da v tem oziru s svojim delovanjem slovenski duhovščini nesem obtežil njenega stališča, ker vse moje kakor Vaše delovanje namenjeno je le blagru, prospehu in napredku ljudstva, med katerem nam je previdnost božja odločila naš delokrog. Ne mené se za krivično sramotenje, ki se pojavlja dostikrat nad mojo osebo — ker osebe pridejo in odidejo — obžalujem tako počenjanje v lasti zato, ker neizmerno škoduje ravno narodu. Popolno mirno pa smem povedati svoje prepričanje, da se bo narodu slovenskemu vedno prav dobro godilo, ako ne bo imel hujših sovražnikov, nego sem mu jaz. — Proseč nasprotnikom cerkve razsvetljenja in milosti od zgorej, želim, da vsi v jedinosti svoji prevzvišeni nalogi posvetimo svoje najboljše moči, v lasti da tudi z molitvijo drug drugemu podpiramo.

(Šesta redna velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda) vršila se je včeraj v Kameniku sijajnejše, kakor vse dosedanje. Zbralo se je v divnem planinskem mesteci zastopnikov nad 50 podružnic in mnogo drugih odličnih prijateljev in podpornikov slovenskega šolstva. Na kolodvoru je pričakovala gostov mnogobrojna množica meščanov, načelnštvo podružnice sv. Cirila in Metoda, čitalnica, „Lira“, ognjegasno društvo in veterani z godbo. V imenu mesta je došlece preprijazno pozdravil župan gosp. Močnik z željo, naj bi vsi dragi gostje prebili nekaj veselih ur v gorskem zraku in se vrnili z najlepšimi spomini na Kamenik. Zahvalil se je na pozdravu č. g. profesor in načelnik družbe T. Zupan, mej tem pa so štiri gospice delile med goste krasne šopke iz planinskih cvetic. Nato se je uvrstil spreved v mesto, katero je bilo okrašeno s cesarskimi in slovenskimi zastavami. Opazili smo le malo hiš brez zastav. Ob 10. uri je bila v dekanijski cerkvi sv. maša, pri kateri je „Lira“ pela prav dobro. Ob 11. uri je bilo zborovanje v lepi mestni hiši. Ker bodemo o skupščini pozneje obširno poročali, omenimo danes, da je otvoril zborovanje prvomestnik s prav lepim nagovorom, tajnik č. g. A. Žlogar je prečital obširno, natančno in pravim domovinskim ognjem in navdušenjem za dobro stvar sestavljeno poročilo, kateremu povzame, da šteje družba 98 podružnic in nad 8000

članov. Blagajnik g. dr. Vošnjak poroča o dohodkih in troških družbe v l. 1890. Dohodkov je bilo 7505 gl. 82 kr., troškov 5874 gl. 84 kr.; v blagajnici je ostalo koncem leta 10.644 gl. 12 kr. naloženih pri raznih posojilnicah in hranilnicah. V imenu nadzorstva je poročal g. poslanec F. Povše, da so računi v redu. Izstopivši odborniki gg. M. Močnik, Ivan Murnik, dr. J. Vošnjak in kanonik Andrej Zamejic so bili vsklikom zopet izvoljeni; namesto g. dr. Papeža, ki ni hotel prevzeti izvolitve, bil je izvoljen v nadzorstvo č. g. župnik Vrhovnik. Ob 3/4.1. uro je bilo zborovanje končano z zahvalo prvomestnikovo gosp. županu in cerkvenemu predstojništvu in vsem domoljubom, ki koristijo družbi na ta ali oni način. Ob 1. uri je bil banket v salonu Fišerjeve restavracije; salon je prostoren, vendar se neso mogli vsi gostje udeležiti skupnega obeda, mej katerim se je vršilo mnogo navdušenih napitnic, osobito na cesarja, mesto Kamnik, slogo in edinost, kakeršna vlada v družbi, čast. gosp. župnika Gregorja Einspielerja v imenu koroških Slovencev, katerih je prišlo več čez Karavanke med brate svoje, na rodoljubne dame itd. Med banketom ste peli „Lira“ in pevsko društvo litijsko. Po banketu so si mnogi ogledali mesto in okolico, na to pa se sešli na Fišerjevem vrtu. Ob polu 9. uri je bil skupen odhod z godbo na kolodvor. Vsakemu udeležencu gotovo ostane včerajšnji dan v najlepšem spominu.

(Deželni zbori) se snidejo po poročilih nekaterih listov še le v drugi polovici decembra meseca, o Božiči pretrgajo zborovanja za nekaj dni in po novem letu zopet prično obravnave. Mogoče, da bodo zanesljivi viri drugi teden zopet kaj novega prinesli.

(Petdeset gold. za jeden izvod Vodnikovih pesmi.) Pri banketu po glavni skupščini sv. Cirila in Metoda v Kamniku skupilo se je za 99 izvodov Vodnikovih pesmi, katere je ravnokar dala na svetlo družba sv. Cirila in Metoda, 56 gold. 60 kr. Poslednji 100. izvod pa se je prodaval po dražbi in doseglo se je zanjga 50; kupil ga je naposled ljubljanski odvetnik g. dr. Stor.

(Tatovi v cerkvi.) Iz Dola se nam poroča z dné 21. t. m.: Nocojšnjo noč so neznani tatovi vlomili v našo cerkev. Udrli so najprej stolpič, kjer je spravljeno cerkveno orodje. S „krampom“, ki so ga ondi dobili, odpahnili so vrata pri zakristiji in potem notranja vrata v cerkev. Odnegli so pušico pri misijonskem križu in razbili skrinjico za denar pri velikem oltarju. Denarja ni bilo mnogo v pušicah. Cerkevno posodo v zakristiji pustili so v miru; iskali so samo denarja. — Brskali so tudi po drvarnici gospoda učitelja, kjer je že večkrat zmanjkalo kuretine. Ta pot so vzeli le nekaj drv, dve sekirici in ključavnico. — Ljudje trdijo, da so bili to domači šnopsarji-ponočajniki.

(Iz Trnovega) na Notranjskem se nam piše: Dné 22. t. m. ob 1/2.12. uri po noči je našel železniški čuvaj prav na istem mestu, kakor 16. t. m., pri Ilir. Bistrici nad 30 prav debelih kamnov na železniškem tiru. Ker se hudodelcu ni posrečilo zadnjič, da bi bil prekucnil poštni vlak, hotel je sedaj vreči s tira tovorni vlak, ki prihaja ob 12. uri po noči iz Reke v Trnovo. To bi se bilo tudi zgodilo, ko bi čuvaj o pravem času ne bil razmetal kamenja. Mnogi sodijo, da počenjajo te hudobije ljudje, ki v zlobnosti svoji ne pomislijo, koliko škoda in nesrečo lahko provzročé na ta način.

(Iz Ajdovščine) se nam piše: Podružnica svetega Cirila in Metoda za Ajdovščino in okolico ima v nedeljo dné 26. t. m. občni zbor v prostorih rokodelskega društva v Ajdovščini ob 4. uri popoldne. Dnevni red: 1. Pozdrav načelnikov; 2. poročilo tajnikovo; 3. poročilo blagajnikovo; 4. volitev novega odbora. Povabljeni so vsi prijatelji družbe.

(Zlata maša.) Veleč. g. J. Strah, župnik pri Sv. Rupertu na Štajerskem, bode dné 2. avg. daroval zlato sv. mašo.

(Mariborsko kat. tiskovno društvo) ima občni zbor v torek dne 28. julija ob 10. uri dopoldne v čitalnici mariborski.

(Za dijaško kuhinjo) ptujsko nabralo se je na godovanju veleč. gospoda župnika hajdinskega 30 gl. Slava domoljubni naši duhovščini! Bog plati!

(Potovalni učitelj za Spodnji Štajer), g. Belé iz Maribora, pride danes k Sv. Juriju in bode tam in v okolici deset dnij poučeval o raznih delih in opravilih, ki se morajo sedaj opravljati v drevosnici, sadonosniku itd. Prihodnjo nedeljo, 26. t. m., bode v šoli v Št. Juriju na južni železnici govoril o sadjarstvu.

(Učiteljstvo ljutomerskega okraja) je v svoji seji dne 16. t. m. pri Kapeli izreklo zahvalo g. Fr. Robiču, ki je v državnem zboru zagovarjal lojalnost slovenskih učiteljev zoper neki ukaz, v katerem je bilo izraženo sumničenje lojalnosti slovenskih učiteljev.

Telegrami.

Peterburg, 23. julija. Francosko brodovje je prišlo danes opoldne v Kronstadt in bilo navdušeno sprejeto. Predsednik Carnot je ukazal vrniti dve cerkveni zastavi iz krimske vojske, ki sta bili v pariški cerkvi „Notre-Dame“.

Kronstadt, 24. julija. Ko se je prikazalo včeraj francosko brodovje, so ga takoj obkolili parniki z ruskimi in francoskimi zastavami. Pozdravili so brodovje z ura- in vive-klici. Godba je zaigrala marseillaiso. Ko je francoska ladija „Lurcoup“ (?) razobesila zastavo, zagromelo je od obeh strani pozdravljanje s topovi. Rusko moštvo pozdravljalo je goste z ura. Proti jedni uri se je brodovje francosko zasidrilo nasproti ruskemu. Admiral Skridlev se je na ladiji „Onega“ bil peljal francoskemu brodovju naproti in je v imenu velikega kneza Alekseja pozdravil admirala Gervaisa. Deputacija zastopnikov časopisja in umetnikov je Gervaisu podala kruha in soli.

Hammerfest, 23. julija. Nemški cesar je šel včeraj opoldne na severno predgorje; ob 4. uri je bil zopet na ladiji „Hohenzollern“.

London, 23. julija. Italijanski kraljevič pripeljal se je danes popoldne.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je mehko, toda ob enem uplivno, delovanje prebavnih organov vendarle sredstvo, ki krepi želodec, kakor tudi pospešuje telesno odpretje. — Cena steklenici 10 kr. (300—143)

Tuji.

22. julija.

Pri **Matiču**: Abeles, trgovec; Cora, poštni nadkomisar; Bamer, uradnik, iz Trsta. — Krusic iz Celja. — Humbach s soprogo, Freund, Bondy, trgovci; Höhm, profesor, z rodbino, iz Prage. — Preis, Weinberger, potovalec; Schacherl, Tiegler, Fussenegger, Herling, trgovci, z Dunaja. — Skarpa, zasebnica, z Reke. — Stroh, potovalec, iz Lipsije. — Sauer, trgovec, iz Vel. Kaniže. — Breyer, trgovec, iz Križevec. — Brundl, živinozdravnik; dr. Bauer, profesor univ., iz Zagreba.

Pri **Slonu**: Carafura, potovalec, iz Tomina. — Grile iz Vač. — Kreft, župnik, in Krajnc, bogoslovec, z Notranjskega. — Einspieler, župnik, iz Podklostra. — Hutter, profesor, iz Celovca. — Kral, potovalec, z Dunaja. — Ravnikar, sod. pristav, iz Logatca. — Weiss, trgovec; Hapačar, Burgstaller z rodbino, iz Trsta. — Hoiser s soprogo, in Schnabel, iz Brna. — Dolschein, in Wesolowski z rodbino, iz Gradca. — Deutsch, knjigotrošek, z rodbino, iz Zagreba. — Baron Eliatschek pl. Siebenburg, c. in kr. nadporočnik, iz Gorice. — Vitez Schneid, zasebnik, z Dunaja. — Domladiš, posestnik, iz Ilir. Bistrice.

Pri **avstrijskem caru**: Krivaček s soprogo z Višnje Gore. — Lederhass s soprogo iz Gradca. — Volkert Artur, uradnik, in Volker Ferd., iz Vratislava. — Matschnig, zasebnica, iz Celovca.

Pri **bavarskem dvoru**: Belopotocky iz Utopije. — Meder iz Berlina.

Pri **južnem kolodvoru**: Rauber, zasebnik, iz Trsta. — dr. Zaray s soprogo iz Pečuha. — Križaj, župnik, iz Prema.

Umrli so:

19. julija. Ivan Magerl, markotjev sin, 2 $\frac{1}{2}$ leta, Opekarska cesta 27, davica.

21. julija. Matevž Levč, gostac, 82 let, Poljanski nasip 48, marasmus. — Marija Zakotnik, delavčeva žena, 46 let, Poljanski nasip 48, pljučnica.

23. julija. Ivan Mlakar, paznikov sin, 4 leta, Ullice na Grad 10, scarlatina. — Alojzija Mozek, hišnikova hči, 17 let, Turjaški trg 1, jetika.

V bolnišnici:

22. julija. Matija Sigmund, kajzar, 60 let, erysepelas.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokriine na 24 ur v in. m.
		znakomera v mm	toplotnerna po Celsiusju			
23	7. u. jut.	737-0	18-2	si. zapad	del. oblač.	12-0
	2. u. pop.	735-5	26-0	„	oblačno	dež
	9. u. zveč.	735-2	19-8	„	„	„

Srednja temperatura 21.3°, za 1.7° nad normalom

Katol. podpornemu društvu v Celju

za vzdrževanje šole šolskih sester so blagovolili darovati oziroma letnino plačati ti-le p. n. udje:

Urek Andrej, župnik na Polzeli	2 gld. — kr.
Pleternik Maks, c. kr. profesor v Ljubljani	3 „ — „
dr. Muršec Jož., c. kr. prof. v pok.	5 „ — „
Kager Ferd., pasar v Celju	2 „ — „
Berglez Jos., župnik v Artičah	2 „ — „
Beljak Anton, župnik pri sv. Petru pri Rad.	5 „ — „
Krispin Krispinovič veleposest, nad Lašk.	3 „ — „
Stupica Marjeta kuh. v Celju	4 „ — „
Vošnjak Lovro, župnik pri St. Jurju ob j. žel.	2 „ — „
Jurčič Jož., župnik v Dramljah	2 „ 10 „
Mikuš Val., kapelan v St. Jurju ob juž. žel.	2 „ — „
Murn Matija, hiš. posest. na Bregu	2 „ — „
Korošec Franc, kapelan v Cirkoveah	5 „ — „
Neimenovan iz Cirkovec	5 „ — „
Dimec Franc in Ana, posest. Medlogu	3 „ — „
Smid Miloš, kapelan v Skalajah	3 „ — „
Cerjak Antonija veleposest. v Rajhenburgu	2 „ — „
Schellander Ljud. in Antonija hiš. pos. v Celju	4 „ — „

Jazbec Rozalija kuharica	3	—
Štuler Jozefa kuh. v Celju	2	—
Balon Anton, župnik na Vranskem	5	—
Černenssek Franc, kapelan na Vidmu	2	—
Voh Jernej, župnik v Smartnu v rož. dol.	2	—
Zidanssek Jož., prof. v bog. v Marib.	5	—
Konjiška Posojilnica	25	—
Orešek Marija hiš. posest. v Celju	5	—
Celjska Posojilnica	200	—
Orožen Ign., protonotar ap. in stolni dekan	40	—
Mlakar Jos., prof. in vodja dijaš. sem.	10	—
Matek Dav., prof. v Mariboru	5	—
Dimec Mart., posest. v Medlogu	2	—
Vitanjska Posojilnica	5	—
Stampe Liza, posest. na Bregu	5	—
Kladnik Lenka, kuh. v Celju	2	—
Farčnik Marija, gospodinja v Celju	2	—
Kolar Vinko kapelan pri sv. Vrbanu	5	—
Hrastel Franc, župnik v Ribnici	10	—
Mere Jakob, kapelan v Ribnici	3	—
Stožički Alojzija kuh. v Celju	2	—
Šoline Mica, kuh. v Celju	2	—
Zupanc Valent., posest. na Gor. Hudinjah	3	—
Kružič Jakob, žup. v St. Andražu	5	—
Marot Liza, kuh. v Celju	2	—
Škorjanc Ant., posest. na Ostrožnem	5	—
Pfeifer Neža kuh. v Celju	2	—
Hribar Dragotin, tisk. v Celju	3	—
Mastnak Jak., župnik v Slivnici	5	—
Veternik Ant., kapelan v Trbovljah	3	—
Podhostnik Andr., kapelan v Mozirji	5	—
Strnad Matija, župnik na Ljubnem	5	—
Ogradi Franc, opat in župnik v Celju	50	—
Gregore Ljavoslav, kan. in žup. pri Novi Cerkvi	5	—
Lendovšek Mih., žup. v Makolah (za 5 let)	10	—
Pihler Sim., kapelan v Makolah (za 2 leti)	4	—
Makolska Posojilnica	20	—
Matič Jož., trgovec v Celju	2	—
Selišek Boštj., hiš. pos. v Celju	2	—
Več skupaj	6	14

Bog plati vsem!

Ravnokar izšla je v slovenskem prevodu knjžica:

Delavsko vprašanje. Okrožnica sv. Očeta Leona XIII.

Preložil Andrej Kalan, vrednik „Domoljuba“.

Cena posameznim izvidom 10 kr. Pri večjih naročilih za razdelitev mej ljudstvo po dogovoru cenejša.

Dobiva se v

„Katol. Bukvarni“ v Ljubljani.

Sargova glicerina zobna crema.

Izvrstno sredstvo za lepe svetle zobe.

Po kratki rabi neobhodno potrebno sredstvo za čiščenje zob.

Kalodont.

Od zdravstvenega urada potrjeno.

Prav prilično na popotovanj. Dišeče okrepevalno.

Neškodljivo celo za najnežnejše zobe.

V Nemčiji, Franciji itd. se rabi že z največjim vspehom, nadalje na dvorih, v najvišjih krogih, kakor tudi v navadni družini.

Dobiva se v lekarnah in parfumerijah itd. Komad 35 kr. (42)

Dekliški zavod v Št. Andražu,

v lavantinski dolini na Koroškem.

Ta zavod vodijo redovnice, hčere božje ljubezni, in ima pravico javnosti. Vsprejemajo se dekleta od 6. do 17. leta, in se podučujejo v vseh elementarnih predmetih, v ženskih ročnih delih, na glasovirju, harmoniju, citrah, goslih, v italijanščini, francoščini in angleščini. Učiteljice so izvrstne in šolske vspehe so že večkrat častno priznale c. kr. šolske oblastnice.

Obnebuje je milo, zrak čist in zdrav. Krasen razgled na vso lavantinsko dolino in lepo gorovje. Zavod ima svojo pristavo (marof) in lastno kopališče. — Plača se na mesec petnajst goldinarjev, manj premožni tudi manj. — Vožnja iz Ljubljane v Št. Andraž je skozi Maribor, Spodnji Dražburg. — Natančneje o zavodu pové predstojnica v Št. Andražu. (3—3)

Dunajska borza.

Dne 24. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	92 gld. 75 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	92 „ 80 „
Zlata renta 4%, davka prosta	111 „ 75 „
Papirna renta 5%, davka prosta	103 „ 25 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gid.	1025 — „
Kred tne akcije, 160 gid.	293 — „
London, 10 funtov strl.	117 „ 65 „
Napoleonodor (20 fr.)	9 „ 34 $\frac{1}{2}$ „
Cesarski cekini	5 „ 59 „
Nemških mark 100	5 „ 85 „

Dne 23. julija.

Ogerska zlata renta 4%	105 gld. 15 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 „ 10 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gid.	135 — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gid.	149 „ 80 „
Državne srečke l. 1864., 100 gid.	179 „ 75 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	97 „ 20 „
Zastavna pisma „ „ „ 4 $\frac{1}{2}$ %	100 „ 50 „
Kreditne srečke, 100 gid.	187 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gid.	60 „ 75 „

Ljubljanske srečke, 20 gid.	20 gld. 50 kr.
Avstr. rubežnega križa srečke, 10 gid.	17 „ 70 „
Rudolfove srečke, 10 gid.	20 „ — „
Salmove srečke, 40 gid.	59 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gid.	49 „ 50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gid.	157 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2730 — „
Akcije južne železnice, 200 gid. sr.	101 „ — „
Papirni rubelj	1 „ 26 „
Laških lir 100	48 „ 50 „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile štev. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 $\frac{1}{2}$ % zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.

4 $\frac{1}{2}$ % komunalne obveznice ogerske hipotekne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1860. leta srečke.

Serijsko žrebanje že dne 1. avgusta.

Promese

na cele srečke . . . . . gld. 14 $\frac{1}{2}$ } in 50 kr. kolek.
na petino srečke 4

Glavni dobitek gld. 300.000 avstr. velj. Premijsko žrebanje dne 2. novembra.